

RANNÉ MODLITBY
LETNÝ TÁBOR BIRMOVANCOV

20. – 27.7.2015 HORSKÝ HOTEL BIELE VODY, MILETIČKA, BA

Ahoj milý mladý človek,

dovoľ, aby som sa na začiatku predstavila. Som Tvoje modlitebná brožúrka, ktorá Ťa túži sprevádzať počas ranných modlitieb so zamyslením. Na každý deň som pre Teba vybrala stať z Lukášovho evanjelia, ktorá zachytáva správanie sa Ježiša v rôznych životných situáciách. Skôr, či neskôr si istotne všimneš, že príbehy tematický súvisia s témou dňa.

- Spôsob modlitby je úplne na Tebe. Nemôžem Ti predsa prikazovať ako sa máš rozprávať s Bohom. Keď Ti však môžem odporučiť začni so **vzývaním Ducha Svätého**.
- Potom si daný **úryvok** z evanjelia si **prečítaj** aj viackrát. Všimaj si predovšetkým Ježiša, jeho vystupovanie, správanie, náladu, pocity, ... Predstav si danú situáciu ako asi mohla prebehnúť. Nerob hneď aplikáciu na seba – čo to pre Teba znamená, čo z toho pre Teba vyplýva. Snaž sa vidieť najskôr Ježiša. Neboj sa zapísať všetko, čo Ťa osloví, čo Ti napadne.
- **Zamyslenie** nie je povinné čítať. Môže poslúžiť vtedy, keď Ti nič nenapadá, neprichádza žiaden podnet alebo pre stav mysle, kedy nie je schopná nič robiť.
- **Otázky** sú tiež doplňujúce. Môžu Ti však pomôcť lepšie aplikovať text do života. Pri poslednom dni (nedeľa) Ti odporúčam, aby si otázkami prešiel.
- **Myšlienka** dňa je nejaký citát alebo veta, ktorá je podľa Teba kľúčovou danej state. Nezabudni si ju napísať a počas dňa opakovať. Vrátíš sa tak k Božiemu Slovu viackrát za deň.
- Na záver modlitby si daj **predsavzatie** – niečo, o čo by si sa chcel v daný deň snažiť a tak sa priblížiť viac k Bohu

Na záver Ti chcem popriať, aby si čas venovaný modlitbe naozaj strávil s Nebeským Otcom. Bude to ten najlepšie využitý čas v Tvojom živote.

Veľa trpezlivosti, snahy a Božej milosti pri objavovaní Nebeského Otca.

Vzývanie Ducha Svätého

Príď, Duchu Svätý, naplň srdcia svojich veriacich a zapáľ v nás oheň svojej lásky. Zošli svojho Ducha a všetko bude stvorené.

A obnovíš tvárnosť Zeme.

Modlime sa.

Večný Bože, ty osvecuješ srdcia veriacich svetlom Duch Svätého; daj, prosíme, aby sme v tomto Duchu poznávali, čo je správne, a vždy sa radovali z jeho útechy a posily. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.

OBETA

- práca na sebe
- služba druhým
- aktívne sa zapájam pri realizácii svojich snov

Pokúšanie na púšti (Lk 4,1-15)

Ježiš sa vrátil od Jordánu plný Ducha Svätého. Duch ho vodil štyridsať dní po púšti a diabol ho pokúšal. V tých dňoch nič nejedol. A keď sa skončili, vyhladol. Tu mu diabol povedal: "Ak si Boží Syn, povedz tomuto kameňu, aby sa stal chlebom." Ježiš mu odvetil: "Napísané je: "Nielen z chleba žije človek."" Potom ho diabol vyzdvihol, v jedinom okamihu mu ukázal všetky kráľovstvá sveta a vravel mu: "Dám ti všetku ich moc a slávu, lebo som ju dostal a dám ju, komu chcem. Ak sa mi teda budeš klaňať, všetka bude tvoja." Ježiš mu povedal: "Je napísané: "Pánovi, svojmu Bohu sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť."" Potom ho zaviedol do Jeruzalema, postavil ho na vrchol chrámu a povedal mu: "Ak si Boží syn, vrhni sa stadeto dolu, veď je napísané: "Svojim anjelom dá príkaz o tebe, aby ťa chránili," a vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň."" Ježiš mu odvetil: "Je povedané: "Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha."" Keď diabol skončil všetko pokúšanie, na čas od neho odišiel. Ježiš sa v sile Ducha vrátil do Galiley a chýr o ňom sa rozniesol po celom kraji. Učil v ich synagógach a všetci ho oslavovali.

Zamyslenie

Ježiš, ešte pred tým, ako začne svoje verejné účinkovanie, odchádza na púšť. Púšť ako miesto prázdnoty, ohrozenia, bezmocnosti, protivenstva a pokúšenia. Zároveň však ako miesto pokoja, ticha, sebazpoznania, zamyslenia a rastu. A v neposlednom rade ako miesto skúsenosti s Bohom – Božej blízkosti a bezprostredného stretnutia sa s ním. „Štyridsať“ je dĺžka, ktorú Boh určuje v dejinách spásy ako čas potrebný na očistenie človeka, aby sa mohol stretnúť s Nebeským Otcom – napr. Izraeliti putovali po púšti 40 rokov.

Po 40 dňoch prichádza, rozhodujúca chvíľa, kedy telo, na hranici svojich možností, je úplne vyčerpané, mozog a sila vôle sú úplne oslabené. Práve vtedy prichádza diabol, aby využil túto situáciu pre zlomenie Ježiša.

V prvom pokušení diabol vyzýva Ježiša, aby si pomohol sám a „vyčaroval si“ niečo pre seba. Ježišovo odmietnutie je dôkazom toho, že Boží Syn neprišiel na Zem pre seba, ale pre to, aby sa obetoval za druhých. Zároveň ukazuje, že nie je divotvorca alebo nejaký mág, ale Boží služobník, ktorý sa živí Božím slovom a plní jeho vôľu.

Druhé pokušenie naznačuje, že diabol požičiava svoju moc vládcom tohto sveta. Ježiš by to teoreticky mohol využiť pre dobro ľudí, mohol by sa pokloniť diablu a stať sa dobrým vládcom, ktorý by vytvoril spravodlivý svet. Lenže poklona diablu znamená odvrátiť tvár od Dobra a tým aj od každej spravodlivosti a večného šťastia.

Tretie pokušenie naráža na dôveru medzi Otcom a Synom. Láska však nevyžaduje dôkazy. Ježiš tak uzatvára nesprávne pochopenie Božieho synovstva ako sebazáchrany, ale naopak zdôrazňuje poslušnosť a dôveru voči Otcovi.

Po všetkých skúškach na púšti, ktoré zároveň slúžili ako očista a rast v múdrosti, Ježiš začína svoje verejné pôsobenie. Celému tomu chýru a údivu v synagógach predchádzalo 30 rokov nenápadného života v Nazarete pri každodenných povinnostiach v tesárskej dielni a ťažkých 40 dní na púšti. Najskôr bolo toto až potom sláva, ktorá sa zavíjala cez kríž zmŕtvychvstáním.

Otázky

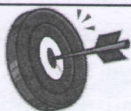
- Kde Ježiš zobral silu, aby vydržal v pokušeniach na púšti? Z čoho beriem ja silu v čase životných skúšok?
- Ako prežívam rast a formáciu svojej osoby – škola, náboženstvo, stretko, príprava na birmovku?
- Čo mi pomáha trpezlivo znášať námahu spojenú s mojím osobnostným rastom?

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

PRIATEĽSTVO –

- poznanie svojich priateľov
- spoznanie svojho postavenia v spoločnosti

Utíšenie búrky na mori (Lk 8,22-25)

V istý deň nastúpil on i jeho učeníci na loď; a povedal im: "Preplavme sa na druhý breh jazera." I odrazili od brehu. Ako sa plavili, zaspal. Tu sa na jazero spustila taká víchrica, že sa im naberala voda a boli vo veľkom nebezpečenstve. Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: "Učiteľ, učiteľ, hynieme!" On vstal, pohrozil vetru a rozbúrenej vode i upokojili sa a nastalo ticho. A im povedal: "Kde je vaša viera?" A oni si so strachom a údivom hovorili: "Čo myslíš, kto je to, že rozkazuje vetru i vode a ony ho poslúchajú?"

Zamyslenie

Deň sa schýlil k večeru a Ježiš videl, že ľudí v zástupe neubúda. Po náročnom dni plného uzdravovania, kriesenia z mŕtvych, vyhánania zlých duchov a ohlasovania Božieho Slova, usúdil, že bude lepšie keď sa preplavia loďou na druhý breh jazera. Odchádza teda z Petrovho domu, kde uzdravil jeho svokru a kde povedal: „Mojou matkou a mojimi bratmi sú tí, čo počúvajú Božie slovo a uskutočňujú ho.“

Učeníci plní nadšenia a nabití Ježišovými slovami nastupujú na loď, rozťahujú plachty a chytajú sa vesiel. Vyčerpaný Ježiš okamžite zaspáva. Všetko je ako z rozprávky – pokojná hladina, nočná plavba loďou, pokoj ... Náhle sa však strhne búrka. Nič vážne sa však predsa nedeje. Učeníci boli prevažne rybármi, takéto situácie neboli pre nich nič výnimočné. Breh navyše nie je až tak ďaleko. Búrka však naberá na intenzite a skúsení učeníci strácajú nad člnom kontrolu.

Loďku možno pripodobniť Cirkvi alebo malému veriacemu spoločenstvu. Učeníci sa aký-taký čas poznali, zhruba vedeli, čo môžu od seba očakávať. Na lodi pracovali ako jeden tím a predsa sa loď potápala. Predchádzajúce dni počuli mnoho múdrych slov z úst Ježiša a predsa si teraz nevedia dať rady s búrkou.

„Boli vo veľkom nebezpečenstve“ a Ježiš spal. To učeníkov muselo privádzať do zúfalstva a možno až zúrivosti. Najskôr im Ježiš hovorí, že je Boh stále s nimi, že ich má nekonečne rád a teraz sám Boží Syn spí a nepodnikne nič. Ako keby na nich Boh zabudol.

Ježiš s Nebeským Otcom však nezabúda. Trpezlivo pozorujú ako sa učeníci pasujú s búrkou a prioritne s tým, čo počuli. Či tie Ježišove slová padli do úrodnej pôdy srdca a zakorenili sa tam alebo zostali iba na povrchu. Obdivuhodné na učeníkoch je, že vzdorovali búrke až do krajnosti. Keď však videli, že im už ich sily nestačia, začali budiť Ježiša. Ježiš upokojuje búrku a nastáva ticho – hlboké, nočné, pokojné ticho. Ježišova výčitka neviery v tomto hlbokom tichu znie veľmi zrozumiteľne. Je však skôr povzbudením k rastu a upevňovaniu dôvery k Bohu. Každá skúška je príležitosťou na prehľbovanie vzťahu s Nebeským Otcom.

Otázky

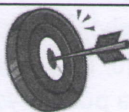
- Predstav si, že si namiesto učeníkov na lodi ty so svojim stretkom / partiou. Ako by ste sa zachovali? Aká by tam vládla atmosféra? Prosili by ste Boha vôbec o pomoc?
- Ako vnímam vzťahy vo svojej partii / stretku? Ku ktorým ľuďom mám lepší vzťah a ktorých „veľmi nemusím“?
- Keby som mal/a priviesť Ježiša na stretko/do partie, ako by som ho predstavil/a?

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

ODOLNOSŤ

- odolávať pokušeniu
- zvládnutie ťažkých situácií

Ježiš na Olivovej hore (Lk 22,39-46)

Potom vyšiel von a ako zvyčajne šiel na Olivovú horu a učeníci išli za ním. Keď prišiel na miesto, povedal im: "Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!" Sám sa od nich vzdialil asi toľko, čo by kameňom dohodil, kľakol si a modlil sa: "Otče, ak chceš, vezmi odo mňa tento kalich! No nie moja, ale tvoja vôľa nech sa stane!" Tu sa mu zjavil anjel z neba a posilňoval ho. A on sa v smrteľnej úzkosti ešte vrúcnejšie modlil, pričom mu pot stekal na zem ako kvapky krvi. Keď vstal od modlitby a vrátil sa k učeníkom, našiel ich spať od zármutku. I povedal im: "Čo spíte? Vstaňte, modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!"

Zamyslenie:

Ježiš po poslednej večery odchádza s učeníkmi na Olivovú horu. Olivová hora bola záhradou alebo akými sedom, kde sa Ježiš chodieval modliť. Našiel tu vždy ticho a pokoj. Bolo to dobré miesto pre rozhovor s Bohom. Teraz však, táto záhrada sa stáva miestom veľkého vnútorného boja. Ježiš je Boh, ale aj človek. Myšlienka na blížiace sa utrpenie a smrť ho desí. Petrove slová: „Pane, to sa Ti nesmie stať“, mu v Božom pláne veľmi nepomáhajú, priam ho ťahajú opačným smerom. Boží syn má takto trpieť? Nemôže to Boh Otec urobiť nejakým inak? Prečo sa Ježiš obetuje za ľudí, ktorí ho nenávidia? Každý by si mal zodpovedať za svoju vinu... Navyše, Ježiš má veľkú moc, dokázal by zničiť lusknutím prsta celú veľkňazskú radu alebo Rímsku ríšu. Prečo nevyužije svoju moc na svoju záchranu?

Ježiš bol vo veľkom duševnom vypätí (svedčí o tom krvácanie tváre). Úlohu, ktorú mal na seba zobrať, by nezvládol žiaden človek. Ježiš vo svojej ľudskosti sa chce zbaviť tejto úlohy – telo mu jasne hovorí, aby si zachránil život. Duch sa však modlí, aby sa stala Otcova vôľa.

„Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!“ vyzýva Ježiš učeníkov dvakrát. Je tu opäť kritická situácia „na hrane noža“, kedy sa človek rozhoduje, či sa pridá na stranu dobra alebo zla. Identickú situáciu zažil Ježiš pri pokúšaní na púšti. Vysilené a vypäté telo sa má rozhodnúť pre Božiu vôľu, ktorá v tejto situácii je ťažko rozpoznateľná. Najväčší vplyv tu hrá ľudský strach, ktorý uprednostňuje osobné

záujmy. Ježiš sa preto sám modlí a vyzýva aj učeníkov, aby sa dokázali správne rozhodnúť.

Zvládnuť ťažké situácie sa učí človek celý život. Problémom nie je pád, ale to, že sa už nechce vstať. Peter zaprel Ježiša trikrát. Hovorí sa: „Trikrát a dost!“ Napriek tomu Peter veril v nekonečné Božie milosrdenstvo a aj po treťom raze prosil Boha o odpustenie.

Ježišova výzva na modlitbu pred pokušením upriamuje pozornosť na to, aby človek bol v stálom spojení s Bohom. Aby každý problém, starosti, skúšky, ale aj radosti prežíval s Pánom – jedine tak sa bude vedieť vždy správne rozhodnúť.

Otázky

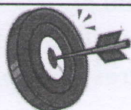
- Ježiš sa rád modlil na Olivovej hore. Kde sa modlíš ja? Mám svoje obľúbené miesto pre modlitbu?
- Keď prídu pokušenia, ako proti nim bojujem? Spolieham sa iba na svoje sily?
- Spomeň si na veľmi ťažkú situáciu, ktorú si prekonal/a? Ako sa vyriešila? Vnimal/a si tam Božie pôsobenie? Mohlo to byť lepšie, keby si ju riešil/a spolu s Bohom?

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

BOŽIA PRÍTOMNOSŤ

- dôvera v Boha
- odovzdanosť Pánovi
- vedieť prebudiť svoj vnútorný hlas

Dôvera v Božiu prozreteľnosť (Lk 12,22 – 31)

A svojim učeníkom povedal: "Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o život, čo budete jesť, ani o telo, čo si oblečiete. Veď život je viac ako jedlo a telo viac ako odev. Pozrite sa na havrany: nesejú, ani nežnú, nemajú ani komoru, ani stodolu, a Boh ich živí. A vy ste o koľko viac ako vtáky! A kto z vás si môže starosťami pridať čo len lakeť k svojmu životu? Ak teda nemôžete ani to najmenšie, čo sa tak staráte o to ostatné? Pozrite sa na ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; a hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neoblekal tak ako jediná z nich. Keď teda Boh takto oblieka rastlinu, ktorá je dnes na poli a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! Ani vy sa nezaháňajte, čo budete jesť alebo čo budete piť, a nebuďte ustarostení! Veď toto všetko zháňajú ľudia tohto sveta. Váš Otec predsa vie, že toto potrebujete. Ale hľadajte jeho kráľovstvo a toto dostanete navyše.

Zamyslenie

Ježišovi učeníci túžia vedieť ako sa správne modliť. Ježiš ich učí modlitbu „Otče náš“, ktorú rozvíja v nasledujúcich statiach. Modlitba „Otče náš“ nie je Ježišovým výmyslom. Jadro modlitby je postavené na modlitbe vdov a sirôt, ktoré boli úplne odkázané na Božiu prozreteľnosť a to, čo im niekto dá. Vdovy a siroty boli v staroveku na konci spoločenského rebríčka. Ak si nad nimi niekto nezobral patronát, ich osud bol veľmi neistý. Títo ľudia sa spoliehali už len na Boha. Ich dôvera vyjadrená v spomenutej modlitbe bola taká veľká, že Ježiš ju používa ako vzor pre vzťah s Nebeským Otcom.

Uvedená stať o dôvere v Božiu prozreteľnosť nadväzuje na prosbu „chlieb náš každodenný daj nám dnes!“ Človek sa samozrejme musí snažiť zarobiť si na chlieb prácou vlastných rúk. Starosti so všetkým s tým spojené však nesmú prerásť vzťah s Pánom. Ešte aj v dnešnej dobe sme svedkami toho, ako si ľudia ubližujú, keď im nevychádza biznis podľa ich predstáv. Často žijú v depresiách, strese, pomýšľajú o samovražde, prípadne chcú násilím dosiahnuť to, čo im nepatrí.

Ježiš vyzýva ku pokojnej práci a životu bez naháňania sa za klamlivými cieľmi. Veď zmysel človeka musí byť viac ako iba pár desiatok rokov na Zemi. Musí mať

hlbšiu podstatu ako materiálne zabezpečenie alebo chvíľkové pôžitky. Sama príroda musí doviest človeka ku tomu, že podstatou ľudskej existencie musí byť niečo vznešenejšie, niečo, čo presahuje všetky krásy prírody, všetky pozemské dobrá (móda, technika, šport, ...), všetko, čo človeka obklopuje. „Veď život je viac ako jedlo a telo viac ako odev“... Náš Nebeský Otec vie, že toto potrebujeme. Ježiš však vyzýva, aby zháňanie za týmito vecami nezadusilo túžbu po večnom živote. Nové adidas, gore-texová bunda, 8 jadrový mobil, dobré auto, ... nie sú zlé, ale nesmú presiahnuť túžbu po Božom kráľovstve. Spása duše je prvoradá a všetko ostatné má ísť popri nej.

V celom živote človeka ide Bohu o to, aby mu človek uveril a úplne mu dôveroval. Túži, aby človek prijal jeho vôľu za svoju, lebo len to je jediná správna cesta večného dobra.

Otázky

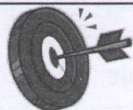
- Aký mám vzťah ku materiálnym veciam, zážitkom a pôžitkom sveta? Sú pre mňa prostriedkom alebo cieľom?
- Cítim sa často zúfalo a bezradne? Mám strach o svoju budúcnosť? Do akej miery vpúšťam do svojho života Boha, aby sa diala jeho vôľa?
- Pomodlím sa modlitbu „Otče náš“ ako prejav odovzdanosti sa Pánovi. Zverím mu v nej svoju snahu, ťažkosti, ale aj radosti.

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

Kresťan vo svete

- hrdosť na vieru
- ísť príkladom proti prúdu

(Blahoslavenstvá Lk 6,17 – 23)

Zostúpil s nimi dolu a zastal na rovine i veľký zástup jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu z celej Judey i z Jeruzalema aj z týrskeho a sidonského pobrežia. Prišli ho počúvať a dať sa uzdraviť zo svojich neduhov. A ozdraveli aj tí, ktorých trápili nečistí duchovia. A každý zo zástupu sa usiloval dotknúť sa ho, lebo vychádzala z neho sila a uzdravovala všetkých. On uprel oči na svojich učeníkov a hovoril: "Blahoslavení chudobní, lebo vaše je Božie kráľovstvo. Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať. Blahoslavení budete, keď vás budú ľudia nenávidieť, keď vás vylúčia spomedzi seba, potupia a ako zlo zavrhnú vaše meno pre Syna človeka. Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo máte veľkú odmenu v nebi! Veď to isté robili ich otcovia prorokom.

Zamyslenie

Ježiš zostupuje s čerstvo vyvolenými apoštolmi dole k ľudu. Apoštoli sú tí, ktorí sú najbližšie pri Ježišovi a mali by verne nasledovať Ježišovo učenie. Je to dvanásť učeníkov, ktorí sa rozhodli ísť za Kristom radikálnym životom. Prinášajú do spoločnosti niečo nové a zároveň pôvodné. Niečo, čo Boh zamýšľal od počiatku, ale človek to znetvoril – pretvoril podľa svojich predstáv.

Ježiš, prv než niečo verejne povie ľudu, obráti sa na učeníkov a dôrazne im vysvetlí základy svojho učenia. Ako by chcel, aby si toto poriadne zapamätali. Blahoslavenstvá sú vlastne návodom ako dosiahnuť večný život. Nesľubujú pohodlie a jednoduchý život na zemi, priam vyvracia vtedajšie predstavy o dobrom Božom služobníkovi. Ježiš hovorí, že ak je niekto bohatý, neznamená to, že je Bohom požehnaný. Bohatstvo nie je merítkom Božej priazne. Ani dostatok jedla a kopec zábavy nie je cestou, ktorou sa dá prísť do neba. Ježiš neodsudzuje peniaze, hmotné dobrá alebo zábavu, ale ukazuje, že Nebeské kráľovstvo je viac. A tam čaká večné šťastie pre každého človeka, ktorý sa namáha pre dobro už tu na Zemi.

Ježiš blahoslavenstvá ukončuje upozornením, že šírenie týchto odporúčaní na večný život sa stretnú s neporozumením. Že kvôli Božiemu menu, kvôli evanjeliu (radostnej zvesti), budú odsudzovaní a mučení ľuďmi, ktorí majú radšej tmu ako svetlo. Žiada si to veľkú odvahu a silu plávať proti prúdu. Nie je jednoduché hovoriť o Ježišovi ani v dnešnej dobe. Zoberme si príklady stoviek kresťanov, ktorí v Sýrii položili život za vieru. Zriekli sa radšej pozemského života, aby mohli dosiahnuť večný život. Nemuseli to urobiť. Dali však celému svetu najavo, že Kristus je pre nich bezkonkurenčná hodnota.

Otázky

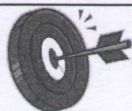
- Podľa akých hodnôt sa riadi môj život? Čo je na prvých priečkach môjho hodnotového rebríčka?
- Aké svedectvo vydávam o Kristovi medzi spolužiakmi, kamarátmi, známymi, ...?
- Dokážem plávať proti prúdu (ísť aj proti všeobecnej mienke), aby som zastával hodnoty evanjelia? Ako sa to prejavuje?

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

NÁVRAT DOMOV

- zachovanie života s Kristom aj po návrate domov

Posledné ponaučenie apoštolom (Lk 24,44-48)

Potom im povedal: "Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch." Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu, a povedal im: "Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánia na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami. Hľa, ja na vás zošlem, čo môj Otec prisľúbil. Preto zostaňte v meste, kým nebudete vystrojení mocou z výsosti!"

Zamyslenie

Ježišovo nanebovstúpenie sa blíži. Apoštolom zanecháva posledné slová ako slová rozlúčky, ale aj ako slová, v ktorých je zahrnutá podstata Kristovho pôsobenia. Je to silná koncentrácia, v ktorej cez pár viet chce Ježiš ešte raz pripomenúť, že jeho odchodom do neba všetko nekončí, ale priam iba začína.

Učenci v túto chvíľu pochopili to, čo bolo v Písme napísané pomedzi riadky. To, že Boh človeka miluje a všetko robí preto, aby ho zachránil. Už od prvého hriechu Adama a Evy ho vedie vo svojej láske. Napriek všetkým „Nie“, ktoré človek povedal Bohu, Boh naňho v dejinách čaká, kým sa v slobode vráti ako márnotravný syn. S trpezlivosťou ho sprevádza až ku krížu, na ktorý človek pribíja Božieho Syna. Tu sa prejavila najväčšia láska, kedy Otec vydal svojho Syna, aby zachránil ľudí, ktorí ho aj tak neskôr zradia.

Zmŕtvychvstanie je vrcholom celého kresťanského života. Ukazuje, že Boh je vládcom aj nad niečím takým ako je smrť. Pre neho neexistujú hranice – okrem ľudskej slobody. Zmŕtvychvstanie dávajú radosť a zmysel celému ľudskému životu. Životu, ktorý vďaka Kristovej obeti nikdy nekončí.

Túto radosť si však kresťan nemá nechať iba pre seba. Má o nej svedčiť, a ak je to potrebné, aj slovami.

Otázky

- Čo som si uvedomil počas tohto tábora? Čo má najviac oslovilo? Čo mám stále pred očami?
- Čo si myslím, že mi Ježiš hovoril cez modlitby, ľudí a aktivity počas tábora?
- Keď sa vrátim domov, akú vec by som chcel vo svojom živote zmeniť, aby som sa stal viac Božím?

Poznámky

Myšlienka

Predsavzatie

Pomoc pri tvojej modlitbe

Modlitba je radosť, ale niekedy je náročná, nie je spontánna. Ak si ju usporiadaš, stane sa jednoduchšou: skús si ju rozdeliť na štyri časti:

1. Vzývanie Ducha Svätého

V svojom vnútri si vytvor ticho.

Popros o prítomnosť Ducha Svätého: „Príď Duchu lásky.“

Zver mu svoje očakávania a svoju náladu, ktoré cítiš v tejto chvíli.

2. Počúvanie Božieho slova

Pozorne si prečítaj vybrané alebo ponúknuté Božie slovo (aj viackrát)

Ježiš sa s tebou rozpráva. Chce Ti niečo povedať. Nastav uši aj srdce.

Popros ho: „Pane, čo chceš odo mňa? Ako to mám chápať?“

3. Osobné zhodnotenie

Počúvaj svoje svedomie, odhaľ to, čo ťa najviac znepokojuje: nevďačnosti, nepochopenie, opätovné pocity viny, žiarlivosti, lenivosti, strachy, smútky.

Pomenuj svoje pekné vlastnosti: schopnosť počúvať, veľkodušnosť, slušnosť, skromnosť, ochota pomôcť, vytrvalosť...

Daj do vzťahu Ježišovo slovo so svojím životom.

Dovoľ Pánovi, aby nasmeroval tvoje rozhodnutia a tvoju slobodu.

4. Poďakovanie a splnenie

Ukonči modlitbu tým, že poďakuješ Otcovi. Dotiahni ju do konkrétnej. Urob konkrétne rozhodnutie, lebo modlitba bez skutkov je sentimentalizmus.

Pýtaj sa: „V čom sa mám dnes dňa sa mám najviac snažiť?“

Zvykni si konať dobro voči svojim blíždym cez konkrétne rozhodnutia a nielen cez dobré rozhodnutia.

Pamätaj, že modlitba sa začína, keď si sa dokončil modliť.

Modlitba Anjel Pána

Anjel Pána zvestoval Panne Márii

- a ona počala z Ducha Svätého

... Zdravas Mária, ...

Hľa služobnica Pána,

- nech sa mi stane podľa tvojho slova

... Zdravas Mária, ...

A slovo sa telom stalo

- a prebývalo medzi nami.

... Zdravas Mária, ...

Orodaj za nás svätá Božia Rodička,

aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlime sa.

Bože, z anjelovho zvestovania vieme, že tvoj Syn, Ježiš Kristus, sa stal človekom.

Prosíme Ťa, vlej nám do duše svoju milosť, aby nás jeho umučenie a kríž priviedli k slávnemu vzkrieseniu. Skrze Krista, nášho Pána. Amen.